

15.07.2024 PONEDELJEK Bonaventura, šk.inc.učitelj		
16.07.2024 TOREK Karmelska Mati Božja	KAPELA 19.00	+ PAOLO DIBITONTO, Tomaj 48a, 30.dan
17.07.2024 SREDA Aleš, spokornik	KAPELA 19.00	++ NUSDORFER, Tomaj 7
18.07.2024 ČETRTEK Miroslav, škof		
19.07.2024 PETEK Justa, mučenka		
20.07.2024 SOBOTA Apolinarij, škof		
21.07.2024	KAZLJE 8.30 TOMAJ 10h	ZA ZDRAVJE, Kazlje 22 ZA ŽIVE IN POKOJNE ŽUPLJANE
16. NEDELJA MED LETOM KRIŠTOFOVA NEDELJA		

ŽUPNIJA TOMAJ
15 NEDELJA MED LETOM

Štev.27/LETO XII.

14-julij 2024

Jezus pošilja apostole

Iz svetega evangelija po Marku ([Mr 6,7-13](#))

Tisti čas je Jezus poklical k sebi dvanajstere in jih začel

pošiljati po dva in dva. Dajal jim je oblast nad nečistimi duhovi in jim naročil, naj razen palice ne jemljejo na pot ničesar, ne kruha ne popotne torbe ne denarja v pasu, obujejo naj sandale in naj ne oblačijo dveh oblek. Govóril jim je: »Kjer koli stopite v hišo, ostanite tam, dokler ne odidete. Če vas kakšen kraj ne sprejme in vas ne poslušajo, pojdite od tam in si

Po maši ste **v nedeljo 21.7.** vabljeni, k blagoslovu vaših prevoznih sredstev in predvsem šoferjev. Vaš dar je namenjen akciji MIVA - Misijonskemu središču Slovenije, ki sredstva namenja našim misijonarjem za nakup potrebnih vozil s katerimi lahko pridejo do oddaljenih misijonskih postojank v Afriki in drugod. **BOG POVRNI ZA VAŠ DAR.**

Duhovna spodbuda

Kakšen je pa moj poklic kristjana?

To so zgodbe o revnih, neizobraženih moških, ki niso predstavljali nobenega družbenega razreda, še manj pa plemstva ali aristokracije svojega časa. Bog osebno ne dela nobene razlike, vendar protagonisti teh zgodb niso bili rojeni v palači in niso zahajali v visoko mestno družbo. Kdo bi lahko v tej podrobnosti našel razlog za zavračanje, ki ga politične in verske oblasti izražajo do pričevalcev vere ... Vendar bi bila napaka: tisto, zaradi česar se kri dviga v glave deželnih veljakov, ni identiteta preroka, ampak vsebina njegove napovedi, ki se ne izraža v kakšni posebni "oznanjevalni" obleki in talarju s posebnim pasom.

In naravno je, da vsak, ki izziva establišment z razkrivanjem njegovih slabosti, predvsem njegovih izmišljotin in hinavščine, gre proti sistemu in glasuje za njegovo odpravo. Cerkev se je 3. junija spomnila ugandskih mučencev, skupine mož in žena, ki so bili sredi 19. stoletja umorjeni zaradi zaničevanja vere: v kanonizacijskem pismu, s katerim jih je Pavel VI. povzdignil k časti oltarja, sveti papež ni navedel le mučencev rimske Cerkve, ampak tudi tiste iz protestantske veroizpovedi, ki delijo isto usodo, ker delijo isto vero v Kristusa. Toda tudi tisti, ki ne izpovedujejo krščanske vere, a pogumno dvigajo svoj glas zoper razvade družbe in jih družba zaradi tega ubija, se lahko imajo za mučence svete in nesvete zgodovine, ki nas vse zajema v skupnem dobrem, ki ga je treba zasledovati, in o skupnem zlu, ki ga je treba obsoditi. To je bila tudi usoda preroka Amosa, o kateri govori prvo berilo, iz istoimenske knjige: po rodu je bil Amos iz vasi blizu Betlehema in je živel med letoma 783 in 753 pred našim štetjem, ko je na izraelskem prestolu sedel Jeroboam II. Amos je opozoril javnost na pokvarjenost duhovniškega razreda in onesnaženje bogoslužja, tak kot bi danes npr. vsak duhovnik maševal malo po svoje in se ne bi držal pravil v Misalu.

Nič novega ni, da so bili preroki jezni na verske oblasti, obtožene, da so pravo bogoslužje vse bolj oddaljevale od življenja; sveto je sobivalo s profanim, ne da bi kdo obtožil njegovo hinavščino. Služabniki oltarja so bili isti tisti, ki so stradali vdove in sirote zunaj templja in obogateli z denarjem ali drugimi prihodki, ki so pritekali v tempeljsko zakladnico.

Mimogrede, papež Frančišek je pred kratkim objavil apostolsko konstitucijo "Pasite Božjo čredo", s katero preoblikuje kazenske sankcije, ki jih nalaga Zakonik cerkvenega prava, zoper verske služabnike, v spolnih zadevah, pa tudi ekonomskih: to je znak, da so besede prerokov proti Izraelovi hiši danes prisotne tudi v Cerkvi...

Zdaj pa h evangeliju; Marko nam govori o klicu dvanajsterih in (njihovem) poslanstvu oznanjevanja.

Zaradi natančnosti je omenjeno oznanjevanje Besede, da, vendar skoraj po naključju ... Evangelist namesto tega vztraja pri zdravilni dejavnosti, zlasti pri moči nad nečistimi duhovi.

Velik del besedila je posvečen opisovanju načinov oznanjevanja; zlasti je značilna prošnja: »Na pot ne vzemite ničesar razen palice; ne kruha, ne torbe, ne denarja za pasom; nosite (samo en par) sandalov in ne nosite dveh tunik.« Če upoštevamo dejstvo, da je Marko pisal okoli leta 70 n. vztrajanje pri teh očitno obrobni vidikih v zvezi z apostolsko službo pomeni, da je navdihnjeni pisec nameraval opozoriti na tisto, kar je čez stoletja predstavljala klerikalna država, z namenom, da bi se izognili kugi korupcije in zato z vso odločnostjo zatirati to stranpot Cerkve in to brez popuščanja.

Še več, Jezus je sam vedno znova in znova tarnal nad tem problemom, zato so verske oblasti takoj izrazile svoje nestrinjanje, ki je hitro preraslo v odkrito sovražnost in na koncu ali/ali: »ali mi, ali on! " ...

Vendar bi bilo pretirano, če bi evangelij te 15. nedelje skrčili na etični kodeks vedenja sedanjih in bodočih duhovnikov. Osrednja tema je in vedno bo spreobrnjenje: vendar ne moremo oznanjati spreobrnjenja svetu, če sami nismo spreobrnjeni!

Tudi to je tema – spreobrnjenje služabnika, apostola – ki je bila prisotna že stoletja in stoletja pred Kristusom v oznanjevanju prerokov.

Danes pogosto slišimo, da se krščansko sporočilo začne in doseže srca ljudi, če oznanjevalec živi predvsem v skladu s tem, kar oznanja.

V zvezi s tem bi vam rad povedal epizodo iz življenja svetega Dominika Guzmanskega, ki je dobil od papeža nalogo, da gre pridigati na območje, okuženo s krivoverstvom, kjer so prebivalci, ki so se držali zmotnih nauk nekaterih pridigarjev, ki so živeli evangeljsko uboštvo do potankosti. Papeški delegaciji, ki se ji je na poti pridružil Dominik, so sestavljali kardinali, opati in visoki dostojanstveniki rimske duhovščine, bogato oblečeni, potovali pa so na svojih elegantnih konjih. Ko jih je Dominik zagledal, je ustavil karavano, in prisilil, da ti mogočneži razjašejo konje in jih prosil, naj slečejo plemiška oblačila ... »Ubogega Kristusa ni mogoče oznaniti, kosi udobno sedeč v sedlu, odet v žamet, brokat in drage kamne, ljudje, tukaj pa so ljudje ki nimajo kruha ...«. Papeževi delegati so z veseljem sprejeli spodbudo mladega

španskega duhovnika in srečno opravili poslanstvo.

Zavedam se, da se razprava o uboštvu Cerkve lahko izkaže za dvorezen meč in se lahko obrne proti tistim, ki govorijo, začeniši z mano ...

In ja, tvegati je treba. Cerkev, ki je hkrati sveta in grešna, je (vedno) v stalnem spreobrnjenju. Pot proti evangeljski popolnosti ni nikoli končana. Skušnjavec nikoli ne počiva. Morda se vam zdi vse to nepomembno, a svet teme je vse prej kot samo temen ...

